

только высока, щото като сутрента я виде едвамъ надвечерь достигна. Почудися нанстина, като виде отъ близо величїе то и свѣтлостъта, зеленомедныте ѳ врата кои то мигаха блистанїе отъ солицето що засѣдаше, и орлыте що летеха околъ до небо то верха ѳ. Бѣ же забиколена съ гслемы отъ бѣлъ мраморъ направены щерны, въ быстра та вода на кои то ся огледваха сводовете галерїите и портите нейни. Наоколъ ся простираха дворове широки, и градини заградени съ големи здамїа, въ кои то живѣяха служителите въ нея Врахмане.

Предтечите Докторове затекохася да дадатъ вѣсть че иде, и той часъ купъ отъ иѣснопойны дѣвойки излѣзоха отъ градина за да го посрещнатъ, кои то пояха и тропаха съ тѣпанове свирны. Ляси те имъ бѣха скрѣхнати отъ цвѣтове на могорія, а поясите имъ бѣха оплетены отъ цвѣтове на плумерїа. За то Докторъ атъ, забиколень отъ добры воны и цвѣтове и сладкопѣнїя, варве напредъ до вратата на пагодата, внутрѣ въ коя то виде, съ свѣтлината на много златны и сребренны свѣщници, болвана Загренацкїй, за седмото воплощение на Врахмане, напревентъ въ видъ пирамида, безъ позѣи